நீதிமானாக மரிப்பவர்கள் நேரடியாகப் பரலோகம் செல்லுகின்றார்களா?

ஒரு சிறுகுழந்தை கண்ணீர் வழிந்தோடும் முகத்துடன், "என் அம்மா எங்கே?" என்று கேட்கிறது. அவனை நீங்கள் உங்கள் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு அமிழ்ந்துபோன குரலில், "அவள் பரலோகத்தில் இருக்கின்றாள்" என்று கூறுகின்றீர்கள். நீங்கள், சமீபத்தில் விதவையான ஒரு நரைமுடியைக் கொண்ட பரிசுத்தவாளிடம் செல்லுகின்றீர்கள். அந்தப் பெண்மணியின் கணவருடைய வாழ்வின் முடிவில் அவர் உடல்ரீதியில் பெற்றிருந்த பயங்கரமான போராட்டத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுகின்றீர்கள். நீங்கள் அந்தப் பெண்மணியின் கரங்களில் மெதுவாகத் தட்டிக்கொடுத்து, "அவர் இப்போது நன்றாக இருக்கின்றார். அவர் தேவனுடன் இருக்கின்றார்" என்று கூறுகின்றீர்கள். அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் மரித்தவர்களின் நிலைமை பற்றிய இறையியல் சார்ந்த கூற்றுக்களாக உள்ளனவா? இல்லை, இவைகள் இந்த வாழ்க்கையே எல்லாமும் அல்ல மற்றும் தேவன் தம்முடையவர் களைப் பராமரிக்கின்றார் என்பதில் நீங்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையைப் பிரதிபலிப்பவைகளாக மாத்திரம் உள்ளன.

கொரிந்தியர்களுக்கு எழுதுகையில் பவுல், "நாம் தைரியமாகவேயிருந்து இந்தத் தேகத்தை விட்டுக் குடிபோகவும், கர்த்தரிடத்தில் குடியிருக்கவும் அதிகமாய் விரும்புகிறோம்" என்று கூறினார் (2 கொரி. 5:8). அந்த அப்போஸ்தலர் பிலிப்பியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் அவர், "ஏனெனில் இவ்விரண்டினாலும் நான் நெருக்கப்படுகிறேன்; தேகத்தை விட்டுப் பிரிந்து, கிறிஸ்துவுடனேகூட இருக்க எனக்கு ஆசையுண்டு, அது அதிக நன்மையா யிருக்கும்" என்று கூறினார் (பிலி. 1:23). பவுலின் இந்த இரண்டு வார்த்தை களை நாம், இயேசுவின் மரணம், உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின் நீதிமான்கள் பரலோகத்திற்கு நேரடியாகச் செல்லுகின்றனர் என்று அறிவிக்கின்றவை களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமா? ஒருவேளை அதற்குப் பதிலாக நாம், இவ்வசனங்களை இணக்கமான மொழிநடையாக[1] - இன்றைய நாட்களில் நாம் பயன்படுத்துகின்ற அதே மொழிநடையாகக் கண்ணோக்க வேண்டும்.

மரித்தவர்களின் நிலை பற்றிய ஒரு புதிய போதனையை அறிமுகப் படுத்துதல் என்பதே இவ்விரு வசனப்பகுதிகளின் நோக்கமாக உள்ளது என்று நம்புகின்ற போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் பற்றி நான் சமீபத்தில்தான் அறிந்தேன். அவர்களின் நிலைப்பாடு பற்றிய எனது அறிவு மட்டுப்பட்டதாக உள்ளது என்று நான் அறிக்கையிடுகின்றேன். நீங்கள்

இடர்ப்பாடுள்ளது என்று கருதுகிற பாடக்கருத்தின் சில அம்சங்களை நான் கையாளத் தவறினால், நான் அதை வேண்டுமென்றே செய்யவில்லை என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

எனக்குக் கிடைத்துள்ள கருத்துக்களில் நான், என்னால் காணமுடிந்த அளவுக்கு இந்தக் கலந்துரையாடலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு வசனப்பகுதிகள் நாம் கையாளும் தலைப்பிற்கு ஏதொன்றும் செய்யக் கூடாதவைகளாக உள்ளன. இங்கு மாதிரிகள் தரப்படுகின்றன.

• *எபிரெயர் 2:14.* இயேசு மரிப்பதற்கு முன்பு, சாத்தான் காணப்படாத உலகத்தின்மீது அதிகாரம் கொண்டிருந்தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. எபிரெயர் 2:14 இதற்கு ஆதார வசனமாக உள்ளது, இது சாத்தான் “மரணத்திற்கு அதிகாரி” என்று உரைக்கிறது. இருப்பினும், இவ்வசனம் பிசாசானவன் பாதாளத்தின்மீது அதிகாரம் கொண்டுள்ளான் என்பது பற்றி ஏதொன்றும் கூறுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, இது சாத்தான் மக்களை (மனித முகவர்களின் மூலமாக) கொலை செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தான் (மற்றும் கொண்டுள்ளான்) என்று கூறுகிறது. (சாத்தான்) ஒரு சரீரத்தைக் கொன்ற பின்பு உருவமற்ற ஆவி செல்லும் இடத்தில் பிசாசானவன் அதன்மீது எவ்விதக் கட்டுப் பாட்டையும் கொண்டிருப்பதில்லை.

• *மத்தேயு 12:24-29.* இயேசு பெயல்செபூலின் அதிகாரத்தினாலே அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்தியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டபோது, கர்த்தர் தமது பதிலுரையின் ஒரு பாகமாக, “அன்றியும், பலவானை முந்திக் கட்டினா லொழியப் பலவானுடைய வீட்டுக்குள் ஒருவன் புகுந்து, அவன் உடைமைகளை எப்படிக் கொள்ளையிடக் கூடும்? கட்டினானேயாகில், அவன் வீட்டைக் கொள்ளையிடலாம்” என்று கூறினார் (மத். 12:29). இது இயேசு மரித்து, மரித்த நீதிமான்களின் ஆத்துமாக்களை (சாத்தானின் “உடைமை களை”) எடுத்துக்கொண்டபோது அவர் பாதாளத்தினுள் (“பலவானுடைய வீட்டுக்குள்”) பிரவேசித்ததற்கான குறிப்பு என்று உரிமைகோரப்படுகிறது. கற்பனையான இந்த விளக்கமானது சந்தர்ப்பப் பொருளுக்கு எவ்விதத்திலும் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. இவ்வசனம், உயிருள்ள மக்களிலிருந்து அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்துதலைக் குறிக்கிறது[2] (மத். 12:24-29).

• *எபேசியர் 4:8.* சங்கீதம் 68:18ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பிக்கிற எபேசியர் 4:8 என்பது பயன்படுத்தப்படுகிற இன்னொரு வசனமாக உள்ளது: “ஆதலால், அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறி, சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கி மனுஷர்களுக்கு வரங்களை அளித்தார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.” “சிறைப்பட்டவர்கள்” என்பது பாதாளத்தில் சாத்தானால் பிடித்து வைக்கப்பட்டு, ஆனால் இயேசு பரத்துக்கேறிய போது பாதாளத்திலிருந்து வெளியே வழிநடத்தப்பட்டுள்ள மரித்த நீதிமான்களைக் குறிக்கிறது என்று சிலர் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். இருப்பினும், இப்படிப்பட்ட விளக்கம் நோக்கங்கொண்டுள்ளதாக வசனத்திலோ அல்லது சந்தர்ப்பப் பொருளிலோ சுட்டிக்காட்டுதல் எதுவும் இருப்பதில்லை. அரசர் ஒருவர் மாபெரும் வெற்றிக்குப் பின்பு தமது

இல்லிட நகருக்குத் திரும்புதல் என்பதே விவரிப்பதாக உள்ளது (2 கொரி. 2:14-16 உடன் ஒப்பிடவும்). அப்படிப்பட்ட ஒரு அணிவகுப்பில் அரசரால் தோற்கடிக்கப்பட்ட விரோதிகள்தான் இவ்வாறு இழுத்துச் செல்லப்படுவார்கள். இவ்வசனம், சிலுவையில் இயேசு தமது விரோதிகளைத் தோல்வியடையச் செய்தார் என்பதை ஒரு நாடகபாணியில் எடுத்துரைக்கிறது. இவ்விதமாக அவர் தமது மக்களுக்கு “வரங்களை” அளிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவரானார். சந்தர்ப்பப் பொருளில், இவைகள் வாழ்கின்ற கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பொழியப்பட்ட ஆவிக்குரிய வரங்களாயிருந்தன (எபே. 4:7-13).

கடைசி ஆய்வில், இரண்டு முக்கிய ஆதார வசனங்கள் முதலில் குறிப்பிடப்பட்டவைகளாகத் தோன்றுகின்றன: 2 கொரிந்தியர் 5:8 மற்றும் பிலிப்பியர் 1:23.[3] மரணத்திற்குப் பின்பு “கர்த்தருடன் இருத்தல்” மற்றும் “கிறிஸ்துவுடன் இருத்தல்” என்ற பவுலின் கூற்றுக்களை மரித்தவர்களின் இடைப்பட்ட நிலை என்ற கருத்துடன் நாம் ஒப்புரவாக்குவதற்கு வழி எதுவும் இல்லையா?[4] இந்த வாழ்விலேயேகூட கிறிஸ்தவர்கள் “கிறிஸ்து வுடன் இருக்கின்றனர்” என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது. எங்கே இரண்டு பேராவது மூன்று பேராவது இயேசுவின் நாமத்தினாலே கூடியிருக்கின்றார் களோ அங்கே அவர்கள் நடுவில் தாம் இருப்பதாக இயேசு கூறினார் (மத். 18:20). அவர், “இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்” என்று வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (மத். 28:20). உயிரோடிருந்த கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தமட்டிலேயே பவுல், “கர்த்தர் உங்களனைவரோடுகூட இருப்பாராக” என்று ஜெபித்தார் (2 தெச. 3:16ஆ)! கர்த்தர் “நம்முடன் இருப்பது” நாம் மரிக்கும்போது முடிந்து போகும் விஷயமல்ல என்பது உறுதி. உண்மையில் நாம் “கர்த்தருக்குள் மரித்தால்” (வெளி. 14:13) அவருடனான நமது உறவு இன்னும் அதிக நெருக்கமானதாகவும் அதிகம் அந்நியோந்நியமானதாகவும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

இதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: மரித்த நீதிமான்கள் இப்போது நேரடியாகப் பரலோகம் செல்லுவதாக நம்புகின்ற எல்லாரும் இல்லை யென்றாலும், பெரும்பான்மையானவர்களும் லூக்கா 16:19-31 வசனங்கள் சிலுவைக்கு முன்பு மரித்தவர்களின் நிலையை மிகச் சரியாகச் சித்தரிப்ப தாகவும் நம்புகின்றனர். இதை மனதில் கொண்டு, பிரசங்கி 12:7ஐக் கண்ணோக்குங்கள், அதில் சாலொமோன், “மண்ணானது [இயல்பான இவ்வுடலானது] தான் முன்னிருந்த பூமிக்குத் திரும்பி, ஆவி தன்னைத் தந்த தேவனிடத்திற்கு மறுபடியும் போகிறது” என்று கூறினார். 2 கொரிந்தியர் 5:8 மற்றும் பிலிப்பியர் 1:23ல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட காரண அறிவை பயன்படுத்துகிறபோது, சிலுவையில் இயேசு மரிப்பதற்கு முன்பேகூட, உருவமற்ற ஆவிகள் (தேவன் இருக்கும் இடமான) பரலோகத்திற்கு நேரடியாகச் சென்றன என்று நாம் முடிவு செய்ய இயலும். ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மொழிநடை பிரசங்கி 12:7ல் பயன்படுத்தப்பட்டதென்று நாம் முடிவு செய்தால், அதே வகையான மொழிநடை பவுலினால் 2 கொரிந்தியர் 5:8 மற்றும் பிலிப்பியர் 1:23ல் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று

நாம் முடிவு செய்ய இயலாதா?

''மரித்தவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்கள்?'' என்ற பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டபடி, நீதிமான்கள் மரிக்கின்றபோது நேரடியாகப் பரலோகம் செல்லுகின்றனர் என்ற கருத்து, பெருமளவில் நியாயத்தீர்ப்பு நாள் பற்றிய வேதாகம போதனையைச் செல்லாததாக்குகிறது என்பதே அதற்கு பிரதான மறுப்புரையாயிருக்கிறது. கிறிஸ்து திரும்பி வருகிறபோது ஒரு நியாயத் தீர்ப்பு நாள் இருக்கும் என்பதற்குப் பதில், ஒவ்வொரு மனிதரும் தாம் மரிக்கின்ற அக்கணத்திலேயே தனது ''நியாயத்தீர்ப்பு நாளை'' எதிர் கொள்ளுகின்றார் என்று கருத்துத் தெரிவிப்பதன்மூலம் ஒரு தனிநபர் இப்பிரச்சனையைத் தவிர்க்க முயற்சி செய்தார். நியாயத்தீர்ப்பு நாள் பற்றிய விரிவான படிப்பிற்கு இப்புத்தகத்தில் உள்ள இடம் [பற்றாக்குறை] என்னை அனுமதிப்பதில்லை, ஆனால் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்குச் சில மாதிரி வசனங்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன:

(1) "நியாயத்தீர்ப்பு நாள்" பற்றியும் (மத். 10:15; 11:22, 24; 12:36; 2 பேது. 2:9; 3:7; 1 யோவா. 4:17), "மகா நாளின் நியாயத்தீர்ப்பு" (யூதா 6) பற்றியும் வேதாகமம் அடிக்கடி பேசுகிறது. தேவன் "ஒரு நாளைக் குறித்திருக் கிறார். அதிலே அவர் தாம் நியமித்த மனுஷனைக் கொண்டு, பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்ப்பார்" என்று பவுல் கூறினார் (அப். 17:31). இந்த விசேஷித்த நாளை "கடைசி நாள்" என்று இயேசு அழைத்தார் (யோவா. 6:39, 40, 44, 54; 11:24; 12:48).

(2) நியாயத்தீர்ப்பின் நாளானது, ''மனுஷகுமாரன் தமது மகிமை பொருந்தினவராய்ச் சகல பரிசுத்த தூதரோடுங் கூட" வரும் நிகழ்ச்சியுடன் தொடங்கும் (மத். 25:31அ). அப்போது அவர், ''தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருப்பார்" (மத். 25:31ஆ). மரித்த நீதிமான்களும் அநீதிமான்களும் உயிரோடே எழுப்பப்படுவார்கள் (யோவா. 5:28, 29; வெளி. 20:13அ-வைக் காணவும்).

(3) எல்லாரும் அரியணையின் முன்பாக நிற்பார்கள் (வெளி. 20:11, 12; மத். 25:32அ-வைக் காணவும்[5]), மற்றும் எல்லாரும் நியாயந்தீர்க்கப் படுவார்கள் (வெளி. 20:12, 13). இது நீதிமான்களையும் உள்ளடக்குகிறது. கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதியதில் பவுல், "நாமெல்லாரும் கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போமே" என்று கூறினார் (ரோமர் 14:10). மீண்டுமாக அவர், "ஏனென்றால், சரீரத்தில் அவனவன் செய்த நன்மைக் காவது தீமைக்காவது தக்க பலனை அடையும்படிக்கு நாமெல்லாரும் கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக வெளிப்பட வேண்டும்" என்றும் எழுதினார் (2 கொரி. 5:10).

(4) மனிதர்கள் இயேசுவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்கும்போது, அவர் ...

> *... மேய்ப்பனானவன் செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கிறதுபோல அவர்களை அவர் பிரித்து, செம்மறியாடுகளைத் தமது வலதுபக்கத்திலும், வெள்ளாடுகளைத் தமது இடதுபக்கத்திலும் நிறுத்துவார். அப்பொழுது, ராஜா தமது*

வலதுபக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து: வாருங்கள் என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே, உலகம் உண்டானது முதல் உங்களுக்காக ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள் ... என்பார் ... அப்பொழுது, இடது பக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து அவர்: சபிக்கப்பட்டவர்களே, என்னைவிட்டு, பிசாசுக்காகவும் அவன் தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற நித்திய அக்கினியிலே போங்கள் ... என்பார் ... அந்தப்படி, இவர்கள் நித்திய ஆக்கினையை அடையவும், நீதிமான் களோ நித்திய ஜீவனை அடையவும் போவார்கள் என்றார் (மத். 25:32-46; வெளி. 20:15; 21:1-4ஐக் காணவும்).

நீங்களும் நானும் மரித்தவர்களின் தற்போதைய நிலை பற்றி கருத்து வேறுபடலாம், ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பின் மகாநாள் ஒன்று இருக்கும் என்பதில் நாம் கருத்து ஒருமைப்பட முடியும் என்று நான் நம்புகின்றேன். "இந்த பூமியில் வாழ்வு என்பது அந்த உச்சபட்ச நிகழ்ச்சியை நோக்கி ஒலியெழுப்பிச் செல்லுகிறது."[6]

இங்கு முன்னிருத்தப்பட்ட கண்ணோட்டம் பற்றி, "மரித்தவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்கள்?" என்ற பிரசங்கத்தில், பின்வரும் கேள்வியைக் கேட்க முடியும் என்று நான் ஒப்புக்கொண்டிருந்தேன்: "லூக்கா 16, இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் இழந்துபோகப்பட்டவர்கள் ஆகியோருக்கு இடையில் ஒரு பிரிவை நியாயத்தீர்ப்புக்கு முந்திய நிலையில் சித்தரிப்பதால், நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் நோக்கம் என்ன?" அந்தப் பிரசங்கத்திலும் வேறு ஒரு இடத்திலும் நான் பின்வரும் இரண்டு சாத்தியக் கூறுகள் உட்படப் பல சாத்தியக்கூறுகளைக் கருத்தாகத் தெரிவித்திருந்தேன்: "நீதி மற்றும் தண்டனை அளித்தல் என்பதே குற்றமற்றவர் மற்றும் குற்றமுள்ளவர் என்று தீர்மானிப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக முக்கியத் துவம் பெறும்" என்பதே நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் அடிப்படை நோக்கமாக இருக்கும்.[7] உருவமற்ற ஆவிகளின் சந்தோஷமான அல்லது கவலையான நிலை என்பது தெய்வீக நியமத்தின் விளைவாக இராமல், ஒருவர் தமது அழிவுக்குரிய உடலின் கட்டுப்படுத்தும் நிலையில் இருந்து விடுவிக்கப் படும்போது தமது ஆவிக்குரிய நிலை பற்றி [முன்னதாக] ஆதாயப் படுத்திக்கொள்ளும் நிச்சயமான அறிவின் விளைவாகவே உள்ளது என்பதும் சாத்தியமே. இடைப்பட்ட நிலை பற்றிய நம்பிக்கை குறித்து என்ன விதமான சிரமங்கள் முன்னிறுத்தப்பட்டாலும், அவைகள் பரலோகத்திற்கு நேரடியாகச் செல்லுதல் என்ற கருத்தினால் எதிர்கொள்ளப்படும் சிரமங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் அற்பமானவைகளே என்று நான் நம்புகின்றேன். அந்த நிலைப்பாட்டைப் பற்றி நான் புரிந்துகொண்டபடி, ஆத்துமாக்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்லும், பிற்பாடு அவைகள் நியாயத்தீர்ப்பின் அரியணைக்கு[8] முன்பாகக் கொண்டுவரப்படும்படி பரலோகத்திலிருந்து வெளிவரும், பின்பு அவைகள் ஏற்கனவே இருந்த அந்த இடத்திற்குத் திரும்புவார்கள் என்று அது கூறுகிறது.

இந்தப் பிரசங்கத்தை நான் முடிக்கின்ற இவ்வேளையில், இது நாம் மாம்சத்தில் வாழும் நாட்களில் நாம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள

இயலாத பாடக் கருத்துக்களில் ஒன்றாக உள்ளது என்று அறிக்கை இடுகின்றேன். உண்மையில், இது என்னைப் பெரிதும் கவலைப்படுத்துகிற தலைப்பாக இருப்பதில்லை. நான் மரணத்தில் என் கண்களை மூடுகிற போது, பரதீசில் ஆபிரகாமின் மடியில் இருப்பவனாக என்னைக் காணும் படிக்கு அவற்றை [மீண்டும்] திறந்தால், நான் மெய்சிலிர்த்துப்போவேன். பரலோகத்தில் இயேசுவின் கைகளில் இருப்பவனாக என்னைக் காணும் படிக்கு நான் அவற்றைத் திறந்தால், நான் ஏமாற்றம் அடையமாட்டேன். உண்மையில், எனது நன்றி நிறைந்த துதியை நீங்கள் [உங்கள் காதுகளால்] கேட்பீர்கள்! நீங்களும் நானும் நமது ஆவிகள் எங்கே சென்றாலும், ‘‘கர்த்தருடன் இருக்கும்படி’’ மரணத்திற்கு ஆயத்தமாய் இருப்பதே முக்கியமான விஷயமாக உள்ளது! ஆமென் ஆமென்.

குறிப்புகள்

[1]“இணக்கமான மொழிநடை” என்பதற்கு “அனுசரித்துச் செல்லுதல்” என்று ஒரு அர்த்தம் உள்ளது. இணக்கமான மொழிநடை என்பது தற்போது பயன்பாட்டில் உள்ள சொற்றொடராக்கத்தை அனுசரித்துச் செல்லுகிறது. [2]“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் “ஒரு மும்முரமான நாள்” என்ற பாடத்தில் மத்தேயு 12:29 பற்றிய சுருக்கமான விளக்கத்தைக் காணவும். [3]இந்த மற்றும் “மரித்தவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்கள்?” என்ற இரு பிரசங்கங்களுக்கும் இடையில் கூறப்பட்டவை மீண்டும் கூறப்படுதல் என்பவை சில உள்ளன, ஆனால் இவற்றில் ஒன்றில் ஏற்படுத்தப்படாத விவாதம் இன்னொன்றில் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இப்பாடக் கருத்தின் மீதான முழுமையான கலந்துரையாடலுக்கு, இரு ஆதாரமூலங்களையும் ஆய்வு செய்யவும். [4]ஏவுதல் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் கூறியுள்ளவை சிலவேளைகளில் மேம்போக்கில் முரண்பாடாகத் தோன்றக் கூடும். அவர்கள் இந்தக் கூற்றுகளை ஒப்புரவாக்குவதற்குச் சிறிதளவு முயற்சி மேற்கொண்டனர் அல்லது முயற்சியே மேற்கொள்ளாதிருந்தனர். இவ்விரு கூற்றுக்களுமே உண்மையானவைகளாயிருந்தன, மற்றும் அவர்கள் இதை அப்படியே விட்டுவிட்டனர். சில காரணங்களினால், மேற்கத்திய சிந்தையானது இப்படிப்பட்ட கூற்றுக்களை ஒப்புரவாக்கும் வரைக்கும் ஓய்ந்திருப்பதில்லை. [5]மத்தேயு 25 மற்றும் வெளி. 20 ஆகியவற்றின் போதனையை, இவைகள் தற்காலிக நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கின்றன என்று கூறி குறைத்து மதிப்பிடச் சிலர் முயற்சி செய்கின்றனர். [6]David Roper, “Revelation, 10,” *Truth for Today*. [7]David Roper, “When the Books Were Opened” (tract) (Pasadena, Tex.: Haun Publishing Co., n.d.), 9. [8]முன்னதாகக் குறிப்பிட்டபடி, மக்களில் சிலர், எல்லாரும் நியாயந்தீர்க்கப்படும் மகாநாள் ஒன்றுள்ளது என்ற கருத்தை மறுப்பதன்மூலம் இந்தக் காட்சியமைவைத் தட்டிக்கழிக்க முயற்சி செய்கின்றனர், ஆனால் நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் என்ற பாடக் கருத்தைப்பற்றி வேதாகமம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது என்று நான் நம்புகின்றேன்.